

Referat fra

VI ER OGSÅ KIRKEN's 10. ordinære generalforsamling
søndag den 10. marts 2013 kl. 14 i Medborgerhuset Danasvej 30B

1. Formanden bød velkommen

Forsamlingen holdt på forslag fra Formanden et minuts stilhed til minde om Bent Raith

2. Valg af stemmetællere.

To af de fremmødte medlemmer blev valgt.

3. Valg af dirigent

Martin Ghisler blev valgt og konstaterede at generalforsamlingen var lovlig indkaldt.

4. Formandens beretning.

Se Bilag A nedenfor

Kommentarer til beretningen:

Kaare anbefalede den norske bog "Hellig uro". Bogen kan bestilles på Statsbiblioteket i Århus.

Spørgsmål fra salen: Hvor længe kan biskop Kozon fortsætte? Svaret var, til han er 75. Altså 13 år endnu. Han kan dog fratræde før, hvis han ønsker det.

Lægfolket er desværre forhindret i at få indflydelse på, hvem der til sin tid skal afløse Kozon.

Vi skal ikke søge konfrontation, men dialog. Dialog er det vigtigste, men vi skal have lov til at kritisere og kommentere, sagde formanden.

Et medlem påpegede, at det er balancen mellem lægfolket og hierarkiet der skal ændres. Lægfolket må tage initiativ til dette. Kozon vil ikke hindre det.

Formanden foreslår at VEOK kunne tage på en forårsekskursion til Karmeliterklostret i Helsingør, måske i juni. Han kender klostret rigtigt godt, da han har været der adskillige gange med forskellige grupper og vist rundt. Så Kaare har meget at fortælle os.

Forslaget blev godt modtaget.

Det bliver nævnt at vi nu er omtalt i den katolske kalender, det er da et fremskridt.

Diskussion om det nye ægteskabskursus, som kirken har gjort obligatorisk for unge, som påtænker at gifte sig. Et ægteskabskursus varer 6 mdr., og man skal gennemgå 8 moduler.

Kozon har fremsat nogle helt forkerte synspunkter på seksualitet, og pålægger de unge nogle forkerte argumenter. Et medlem fremførte, at Kozon har givet direkte forkerte og misvisende oplysninger om p-piller. Kozon gør stor skade ved at give forkerte oplysninger.

VEOK vil senere sende en meddelelse ud om foreningen syn på ægteskabskurset.

Der bliver nok ikke mange som melder sig til et sådant kursus, men jo færre ægteskaber jo færre skilsmisser. Der blev spurgt om der fandtes de samme initiativer i andre verdensdele? Et medlem vidste, at det fandtes i Afrika.

På VEOK.dk er det som et af hovedformålene med foreningen anført *”at lægfolk - i koncilets ånd - får medindflydelse på alle niveauer af kirkens liv”*

Et medlem mente, at der burde fremgå, at vi ønsker mere demokrati i kirken. Det skulle stå tydeligere i vort materiale. Som formålet er defineret på hjemmesiden, er det for nemt for modstanderne, at tilsidesætte det med en påstand om at det allerede er imødekommet.

Ved stiftelsen af VEOK diskuterede man, om ordet demokrati skulle stå i vore formålsparagrafer, men der var enighed om at vente.

Formanden forklarede, at det er beslutningsprocesserne som skal demokratiseres, og at det er vort stadige ønske, at kirken skal lytte, og at vi ønsker mere medbestemmelse.

Medindflydelse og medbestemmelse på alle niveauer er bedre end demokratisering.

Vi ønsker en kirke hvor alle taler sammen og hører på, hvad de andre siger.

Når en ny biskop skal vælges, kunne vi ønske at lægfolket udpeger nogle kandidater, som Rom så kan vælge imellem

Når der skal træffes beslutninger om noget i menighederne, burde biskoppen tale med formanden for menighedsrådet, som så skal gå tilbage til menigheden for at orientere medlemmerne og høre deres mening, hvorefter menighedsrådsformanden sender den videre til biskoppen.

Formandens beretning blev godkendt.

5. Godkendelse af regnskab for 2012.

Regnskabet, der viser et underskud på DKK 1.743,95 blev godkendt.

6. Indkomne forslag

Bestyrelsen har ikke modtaget nogen forslag

7. Godkendelse af budget for 2012.

Det foreslåede budget medfører et resultat på DKK -11.000.

Det negative resultat skyldes primært udgifter på DKK 10.000 til mangfoldiggørelse af jubilæumsskriftet *'Der var engang et koncil - Erindringsglimt og betragtninger over Det andet Vatikanerikoncil og tiden derefter'*.

Vi har en formue på DKK 12.000, hvis det budgetterede underskuddet for 2013 bliver realiseret. Ingen kommentarer til budgettet.

Budgettet blev vedtaget.

9. Fastsættelse af kontingent for 2014

Et medlem foreslog at forhøje kontingentet. For øjeblikket anser bestyrelsen det dog for unødvendigt. Vi regner med at kunne få støtte fra medlemmerne, hvis det bliver behov for det.

Bestyrelsen forslag om uændret kontingent på DKK 100 blev vedtaget.

11. Valg af bestyrelsesmedlemmer og -suppleanter.

Kaare Rübner Jørgensen, Monique Buch og Tove Valesin blev genvalgt (for 2 år) og Marianne Meyer blev nyvalgt til bestyrelsen (for 1 år)

Kristine Fog-Morrisette og Martin Ghisler blev genvalgt som suppleanter (for 1 år).
(I 2012 blev Michael Sterll og Jens N Buch blev valgt til bestyrelsen for 2 år).

12. Valg af revisor og revisorsuppleant.

Sebastian Horch blev genvalgt som revisor (for 1 år).
Hans Riese blev valgt til revisorsuppleant (for 1 år).

13. Eventuelt.

Et medlem spurgte hvem der har bestemt at pastor Nibler blev begravet på Vestre Kirkegårds katolske afdeling og ikke i Lyngby, hvor hans familie ligger. Mange af hans venner har ikke mulighed for at besøge hans gravsted, hvilket er en stor sorg. Medlemmet ønskede p. Nibler flyttet til Lyngby. Formanden henviste medlemmet til selv at tage initiativ hertil.

Det var formodentligt biskoppens ønske at han skulle ligge sammen med de andre præster i det store fælles gravsted for præsterne. Pastor King fra Skotland blev dog begravet i Lyngby.

Et medlem takkede Kaare for det store oplysningsarbejde han udfører. Det er en primær kilde til oplysninger om den katolske kirke i udlandet.

Samme medlem påpegede også muligheden af på internettet at læse The Tablet (www.thetablet.co.uk) og National Catholic Reporter (www.ncronline.org).

Et andet medlem omtalte det dansksprogede, katolske tidsskrift: www.catholica.dk

Disse links lægges ud på hjemmesiden.

Et medlem anbefalede også Facebook, hvor der er flere interessante grupper.

Et medlem spurgte om hvor længe referaterne bliver liggende på vor hjemmeside?

Svar: Referaterne bliver ikke slettet, de bliver liggende, så længe der er plads.

Fra salen blev der spurgt om, hvorfra navnet *Vi er også kirken* kommer, da andre udenlandske foreninger hedder *Vi er kirken*. Kaare oplyste, at vi har taget vort navn efter den norske søsterforening.

Kaare afslutter med at opfordre alle medlemmer til at sende mails med både ros og ris.

Dirigenten hævede mødet kl. 15.50

Referent: Monique Buch

Bestyrelsen konstituerede sig på et møde umiddelbart efter generalforsamlingen som følger:

Formand: Kaare Rübner Jørgensen

Næstformand: Tove Valesin

Sekretær: Monique Buch

Kasserer: Jens N Buch

Michael Sterll

Marianne Meyer

Bilag A

Formandens beretning ved generalforsamlingen den 10. marts 2013

1

Siden vor sidste generalforsamling den 25. marts 2012 har året internationalt set været temmelig turbulent. Først var der den såkaldte Vatileaks-skandale og arrestationen af pavens butler og en edb-medarbejder i Vatikanet. Ingen regnede med, at de to var de eneste ansvarlige - bl.a. fordi et af de lækkede dokumenter fra pavens skrivebord var på tysk, et sprog den ellers trofaste butler ikke forstod. Derfor bad pave Benedikt tre aldrende kardinaler undersøge forholdene til bunds. I midten af december afleverede de så deres rapport til paven. Rapporten var fortrolig, men trods det sivede noget af indholdet ud til pressen, som kunne fortælle om eksistensen af intriger, rivaliseringer, nepotisme, vernetjenester og korrupsion samt om et homoseksuelt netværk internt i Vatikanet. Overraskende? Nej, ikke for os, som har fulgt Vatikanet gennem en menneskealder.

Om det var læsningen af denne rapport, der fik pave Benedikt til at erkende, at han ikke havde kræfter til at få bragt sit hus i orden, og at han derfor trak sig som pave, kan man vel ikke vide. Umiddelbart skulle man jo tro, at han efter at have arbejdet i Vatikanet i 30 år ikke har kunnet være helt uvidende om, hvad der foregik bag Vatikanets mure. Det er jo et meget lille samfund, hvor alle kender hinanden, og hvor der sladres og snakkes i krogene. Så er det rapporten, er det nok ikke eksistensen af de skandaløse forhold i sig selv, snarere graden deraf, der har fået ham til at træde tilbage.

På tirsdag begynder så konklavet, der skal vælge en ny pave. Nogen oplagt favorit synes der ikke at være, selv om man på Vatican Insider, der udgives af den konservative italienske avis La Stampa, i går kunne læse, at de amerikanske kardinaler nu bakker op om Milanos ærkebiskop Angelo Scola. Er det sandt, vil vi få et hurtigt pavevalg, men vi vil også få en pave, der blot viderefører Benedikts kurs. En slags Benedikt version 2.0. Og at rydde op i Vatikanet kan han næppe, for han er jo selv en del af den korrupsionsfyldte italienske kultur, som vi nu ved - hvis vi ikke allerede vidste det - også er kendetegnende for forholdene i Vatikanet. Han skal også have genskabt den tillid, som det katolske lægfolk tidligere havde til deres præster og biskopper, men som i dag for de sidstes vedkommende stort set er ikke eksisterende.

Det er selvfølgelig håndteringen af de mange sager om præsters seksuelle misbrug af børn og unge, der er den primære årsag hertil. I Los Angeles hed ærkebiskoppen indtil 2011 Roger Mahony.

I årevis forsøgte han, støttet af seks og undertiden af ti topadvokater, at undgå at skulle overdrage til de civile myndigheder, hvad der i kirkens arkiver lå af papirer vedrørende de sexkrænkende præster. Og da en dommer beordrede ham til at

udlevere i alt 30.000 sider, appellerede han denne afgørelse, så den blev kørt igennem hele retsmaskineriet lige til den amerikanske højesteret.

Højesteret stadfæstede imidlertid for nylig afgørelsen. Mahonys efterfølger ærkebiskop José Gómez har derfor nu afleveret 13.000 sider. Resten skulle være forsvundet! Af det udleverede fremgår, at ærkesædet indtil 2007 har måttet udbetale US\$ 660.000 (3.75 mia. danske kroner) i erstatning til ofrene. Hvad der er betalt i salær, foreligger der ingen oplysninger om, men det er formodentlig flere hundrede tusinde dollars - amerikanske topjurister er jo som bekendt ikke billige. Dette er kun et eksempel. Overalt har bispedømmerne måttet give erstatning til ofrene - om end det kun er i USA, at de kommer op på så astronomiske tal. Men hvem betaler? Kirken? Nej, det gør de mennesker, der sidder på kirkebænke, det trofaste katolske lægfolk. Intet under, at folk siger, at vi må have nogle andre biskopper og en anden kultur i de biskoppelige administrationslokaler.

I Tyskland er tilliden til landets biskopper også forduftet. Da rektoren for jesuiternes gymnasium i Berlin i januar 2010 røbede, at elever var blevet misbrugt af gymnasiets præster, gik der chokbølger gennem det tyske samfund. Nu blev befolkningen klar over, at man kunne have de samme problemer som i USA og Irland. I den tyske bispekonference var der uenighed om, hvordan situationen skulle takles, men man enedes dog om i juni 2011 at bede den højt ansete professor Christian Pfeiffer, der er direktør for Kriminologisches Forschungsinstitut Niedersachsen, om at foretage en undersøgelse af, hvad der i bispedømmernes arkiver lå af akter på præster, der havde misbrugt børn og unge. En kontrakt blev underskrevet, og prof. Pfeiffer og hans team gik i gang. Halvandet år senere ophævede biskopperne kontrakten. Årsag: prof. Pfeiffer havde i pressen kritiseret biskopperne for dels at sabotere hans undersøgelse, dels at de ville have kontrakten ændret, så de kunne censurere hans endelige rapport inden dens offentliggørelse. Det forlyder, at det især har været Münchens ærkekonservative ærkebiskop, kardinal Marx, der har været drivkraften bag opsigelsen af kontrakten. Og onde tunger siger, at kardinalen skulle have været bange for, at Pfeiffer fandt noget i arkivet, som kunne belaste pave Benedikt. Han var jo som bekendt ærkebiskop i München fra 1977 til 1982. Biskoppernes omdømme i Tyskland er derfor nu det slettest tænkelige, hvorfor katolikker i tusindtal hvert år forlader kirken.

Italien har hidtil været forskånet for skandaler, men de skal nok komme, for hvorfor skulle forholdene dér være anderledes? Vatikanet har derfor presset den italienske bispekonference til at udarbejde et sæt fælles retningslinier for håndteringen af sager om misbrugende præster. Jeg fik tilsendt uddrag af retningslinierne for et par måneder siden og kunne til min overraskelse læse, at bispekonferencen gjorde opmærksom på, at ifølge konkordatet mellem Vatikanet og Italien var biskopperne ikke forpligtet til at anmelde en pædofil præst til de civile myndigheder. Altså med andre ord: det behøver I ikke. Er det også Vatikanets opfattelse - og det må man formode, da den italiensk bispekonference helt er "i lommen" på Vatikanet - så taler Vatikanet med to tunger. Ret pinligt må man vist sige.

Jeg skal ikke komme ind på forholdene i Irland, hvor kirken mere eller mindre er nedsmeltet, for dem har jeg omtalt i flere informationsmails. Men nu er turen så kommet til Skotland. Ærkebiskoppen af St. Andrews og Edinburgh, kardinal Keith O'Brien var ved at pakke kufferten for at rejse til Rom, da The Observer kunne fortælle, at han for tredive år siden som rektor for et præsteseminarium havde misbrugt fire præstestuderende. Kardinalen benægtede, men blot 36 timer senere måtte han erkende sin skyld. Han meddelte da, at han med øjeblikkelig virkning trådte tilbage som ærkebiskop og kardinal, og at han ikke ville deltage i det kommende konklave. Samtidig har avisen kunnet røbe, at flere præster har fortalt dens journalist om et hemmeligt homoseksuelt netværk af præster i bispedømmet, og at en højtstående gejstlig skulle have kritiseret de præster, der forlod embedet for at gifte sig. "De kan jo bare gå i sauna og skrifte bagefter," skulle han have sagt. Så nu er den skotske kirke rystet i sin grundvold. Men som The Observers journalist skrev er det også vigtigt at gøre opmærksom på, at dette ikke handler om præsters homoseksualitet, men om hykleri. Kirken kan ikke have en holdning udadtil og en anden indadtil.

Holder disse skandaler aldrig op, kan I spørge. Mit svar herpå er "Nej, ikke foreløbig." Der er mange lande, som endnu ikke er kommet på det "pædofile" landkort, og at regne med, at forholdene i dem skulle være anderledes, er naivt. Det er den samme klerikale kultur alle vegne. Og det er den kultur, som har gjort det muligt for præster at misbruge børn og unge, og samme klerikale kultur, der har fået biskopper til at se igennem med deres forbrydelser. At ændre den kultur tager tid. At få kvinder ind i præstegårdene - først som hustruer til præsterne og senere selv som præster - vil ændre kulturen, og det er nok i virkeligheden derfor, at de konservative biskopper stritter så meget imod gifte præster. Men de kommer - vær sikker på det.

Ja, måske er det slet ikke nødvendigt at ændre på den klerikale kultur. Den bryder sammen og forsvinder af sig selv i det øjeblik, der ikke er nogen præst i præstegården. Og den dag er måske tættere på, end vi tror - i hvert i dele af den vestlige verden. Og så er det os, vi lægfolk, der må tage over og sørge for, at der på lokalt plan er en katolsk kirke.

2

Nu til Danmark. Den dag advokat Kjeldsens rapport blev offentliggjort, befandt jeg mig på ferie i Tyrkiet. Det var jeg egentlig glad for, for hvordan skulle jeg over for journalisterne have kunnet kommentere en rapport på 252 sider den samme dag, den udkom. Den blev, så jeg, da jeg kom hjem, omtalt i de fleste medier, men journalisterne syntes nu kun at have læst dens konklusioner. Så jeg satte mig til at læse den grundigt, og resultatet heraf blev den lange kritiske gennemgang, som findes på VEOK's hjemmeside. Jeg har ingen grund til at tro, at Kjeldsen skulle have ladet sin rapport censurere af biskoppen, for dertil har han for stor faglig integritet, men det er ikke ensbetydende med, at biskoppen og hans folk ikke skulle have haft indflydelse på i det mindste nogle af formuleringerne. I den forbindelse er det påfaldende, hvor maskeret biskop Suhrs meritter en omtalt. Andre steder er rapporten desuden mangelfuld. Det gælder fx. i Peter

Schindler-sagen, hvor han ikke lægger Schindlers egen beretning, men en senere gengivelse af den til grund. Altså bruger, hvad vi historikere kalder en sekundær kilde. Efter vi lagde min kritiske gennemgang af rapporten ud på vor hjemmeside, blev jeg kontaktet af en kvinde i Jylland, som kunne fortælle mig, at Kjeldsens redegørelse om en anden sag var helt fordrejet. Og det er jo ikke særlig heldigt. Da Kjeldsen ifølge sit kommissorium kun har undersøgt de sager, der var de nuværende kirkelige myndigheder bekendt, har hans konklusioner begrænset gyldighed, hvis man ønsker at kende antallet af overgreb fra 1898 til i dag. Noget sikker viden herom får man vel aldrig, men man kunne i det mindste have gennemgået, hvad der i bispedømmets historiske arkiv måtte ligge af korrespondance for at se, om der eventuelt i brevene skulle være oplysninger om sexkrænkende præster. Da dette ikke er sket, sidder vi tilbage med en halv viden - og ikke mere.

3

I efteråret udgav vor norske søsterorganisation bogen "Hellig uro. 50 år etter Det andet Vatikanconcil." Det er en fremragende lille bog med mange gode, oplysende artikler. Så den kan jeg kun anbefale.

Vi i VEOK's bestyrelse besluttede sidste år også at markere konciljubilæet og vor egen forenings ti års jubilæum med et publikation. I modsætning til den norske, som vi dog dengang ikke havde kendskab til, skulle det skulle være mennesker på kirkebænkene, der fortalte om, hvordan de oplevede koncilet og tiden derefter. Vi henvendte os derfor til en snes danske katolikker, hvis alder i sagens natur var 70+. Desværre var det kun ganske få, der så sig i stand til at komme med et bidrag. Derfor henvendte vi os efterfølgende til nogle yngre katolikker, der ikke selv havde oplevet koncilet, for at få dem til at fortælle om dets eftervirkninger. Også blandt dem var der kun få, der reagerede. Så hvis den påtænkte publikation skulle blive til noget, måtte vi tænke alternativt. Og det gjorde vi så ved at medtage to udenlandske artikler. Bogen er nu færdig, og jeg havde egentlig håbet at kunne tage den med i dag for at give den til de af vore medlemmer, som ville være tilstede. Men dels som følge af pave Benedikts tilbagetræden, der har givet mig meget andet at tænke på, dels på grund af tekniske problemer, er den endnu ikke trykt. Men jeg regner med snart at få løst de tekniske problemer, så vi skal kan sende den ud som gave til vore medlemmer.

Da paven var trådt tilbage, var der grupper i vor kirke, der syntes, at det var en god idé, om biskop Kozon også gjorde det. Weekendavisen havde derfor en hel side med, hvad jeg vil kalde, et karaktermord på biskoppen. Da journalisten også citerede nogle kritiske udtalelser, jeg var kommet med i et af vore informationsmails, kunne man få det indtryk, at også jeg ønskede biskoppen hen, hvor peberet gror. Men det hylekor havde jeg ikke lyst til at være en del af. Så jeg skrev en temmelig lang kommentar, hvori jeg tog biskoppen i forsvar. De økonomiske problemer, vi har i bispedømmet, har han jo ikke skabt. De ville være der, uanset hvem der var biskop. Jeg har aldrig holdt mig tilbage med kritik af biskoppen i de sager, hvor jeg mente, det var relevant, men at kræve hans afgang

fandt jeg både kontraproduktivt og formålsløst. Desværre havde avisen forkortet mit indlæg med 60%, så alle nuancer var forsvundet.

Men det viste jo bare, at avisen slet ikke var interesseret i den katolske kirke. Det var ren Ekstrabladsjournalistik - noget man ikke skulle tro, en på papiret i hvert fald så seriøs avis som Weekendavisen ville give sig i kast med.

Den 11. februar meddelte som bekendt pave Benedikt, at han trådte tilbage med udgangen af februar måned. En time efter at jeg havde hørt nyheden, ringede Mette Dahlgaard fra Berlingske for at få en kommentar. Det gjorde så efterfølgende andre aviser også, heriblandt Peter Wivel fra Politiken. Senere har jeg sendt ham forskelligt materiale, jeg havde fået fra udlandet, og gav ham nogle links til et par katolske græsrodsbevægelses hjemmesider. Kan jeg hjælpe andre til en forståelse af forholdene i vor kirke, gør jeg det gerne.

Lørdag den 2. marts var i DR2's Deadline sammen med Thomas Harder og Iben Thranholm. Selv om der ikke var megen tid til at redegøre for vore synspunkter, synes jeg, at forskellen mellem hende og os kom tydeligt frem. Hun mener ikke, at pave Benedikt burde være gået på pension, for derved kommer han til at fremstå som et ganske almindeligt menneske, hvilket nemt kan medføre en afmytologisering eller afsakralisering af paveembedet. Hun håber, at den kommende pave vil fortsætte hans politik - et håb hun nok får opfyldt - for det er vigtigt at have en kirke med stærke holdninger. Ellers bliver den katolske kirke som folkekirken. Kirken skal være en modkultur til det sekulære samfund.

Heroverfor gav jeg udtryk for, at kirken skal være en medkultur. En medspiller, ikke en modspiller. Her står jeg på koncilets grund. Det åbnede som bekendt vinduet ud til verden. Hvad nytter det at stå på sidelinien og råbe fy til samfundet, når mennesker langsomt siver bort? Har samfundet ikke også noget positivt at give kirken? Det mente koncilet, men det koncil har Thranholm jo ikke kendt! Thranholm har senere i en artikel på Kristeligt Dagblads netavis gentaget sin opfattelse af kirken som en modkultur. Det sker i en kommentar til den Hans Küng-artikel, som vi har sendt ud til medlemmerne forleden. Men hun misforstår totalt Küng, når hun spørger "Kan man vælte Gud ligesom Gaddafi?" Der er jo ikke tale om at afsætte Gud, ej heller om at afskaffe pavedømmet. Jeg ved ikke, om det er hendes tidligere lutherske opfattelse, der stadig rumsterer i hendes hjerne. Luther mente jo, at ethvert oprør mod fyrsten var et oprør mod Gud. Men det har aldrig været katolsk teologi. I det hele taget ville jeg ønske, at hun satte sig mere ind i katolsk teologi og kirkehistorie - og i dette specifikke tilfælde læste Hans Küngs bøger - før hun udtalte sig. At beskyldte ham for at gå ind for abort, er simpelthen uhyrligt. Thranholm kan have ret i, at vi ikke må glemme det spirituelle, men vi skal passe på, at det ikke overskygger for kristendommens sociale dimension og får os til at negligere vor sociale forpligtelse. Thranholm kan så mænd også have ret i, at kirken ikke skal lefle for nutidens strømninger, men den må nu engang formidle sit budskab på en måde, nutidens mennesker forstår. Det har Küng klart givet udtryk for med ordene: "Kristi budskab er eviggyldigt, men statisk er det ikke. Det skal ikke formidles på menneskers betingelser,

men på deres vilkår - hvilket ikke er det samme." Gør kirken ikke det, bliver den en museumsgenstand.

To dage efter, mandag den 4. marts var jeg i TV2 News. Selv om indslaget kun varede fem minutter, syntes jeg, at jeg fik sagt temmelig meget om kirkens nuværende situation og om de problemer, den kommende pave bliver tvunget til at forholde sig til. Desværre var det i 23-udsendelsen, så der var nok ikke mange, der så den.

4

De to sidste bestyrelsesmøder før jul var uden Bents deltagelse. Han var simpelthen for syg. Da han kort efter sommerferien havde fortalt os, at kræften var vendt tilbage og havde bredt sig, blev vi klar over, i hvilken retning det gik. For at glæde ham og vise, hvor megen pris vi satte på ham, foreslog Jens og Monique mig, at vi tre skulle arrangere en lille sammenkomst med ham og hans hustru Annett. Den fandt sted den sidste søndag i december, hvor vi først deltog i eftermiddagsgudstjenesten hos karmeliter søstrene i Hillerød og derfor gik ud og spise på en restaurant i byen. Det blev en rigtig hyggelig dag, både for Bent og Annett og os andre. Nu har beskæftiget mig meget med og skrevet meget om karmeliterne - ikke om søstrene, men om de brødre, der var i Danmark før reformationen. Derfor fik jeg tanken, om VEOK ikke skulle arrangere en ekskursion til karmeliterklostret i Helsingør engang i begyndelsen af juni. Bakker I op om ideen, så arrangerer vi den.

Ellers vil jeg om VEOK's arbejde blot sige, at bestyrelsen siden sidste generalforsamling har haft syv møder, det vil sige ca et hver anden måned. Men derudover har vi været i hyppig telefon- og mailkontakt, for der er ingen informationsmail, der bliver sendt ud uden først at have været godkendt af bestyrelsen. 23 informationsmails er det blevet til siden marts 2012. Som I sikkert har bemærket, har jeg sendt enkelte mails ud selv om emner, jeg synes, I skulle orienteres. Når jeg har gjort det uden om VEOK, skyldes det dels eventuelle copyright-problemer, dels at det i den nuværende situation skulle gå hurtigt, hvis ikke beghederne i Rom skulle gøre informationerne uaktuelle. De mails, jeg selv udsender, vil ikke blive placeret på vor hjemmeside. Men I må hjertens gerne sende dem videre, hvis I mener, andre kan få glæde af at læse dem. Og så til sidst vil jeg sige, at vi har haft et rigtigt godt samarbejde i bestyrelsen. Nu har vi jo siddet i mange år, så vi er også blevet venner, der kan tale om andre ting, som optager os. Så jeg personlig glæder mig hver gang, vi skal have et bestyrelsesmøde. Og det siger jeg mine kolleger i bestyrelsen tak for. Tak også til alle jer, som støtter os. Tak for de positive mails, jeg får. TAK.

*Kaare Rübner Jørgensen
10. marts 2013*